

فصل یازدهم

همکاری با یکدیگر برای کمک

به اطفال ناشنوا

راه‌های زیادی وجود دارد که افراد در جوامع می‌توانند با یکدیگر همکاری کنند تا برای اطفال ناشنوای خود تغییر ایجاد کنند. آنها می‌توانند با افزایش آگاهی در مورد نیازها و توانایی‌های افراد ناشنوا و آنهایی که به خوبی شنیده نمی‌توانند، جامعه را به مکان بهتری برای اطفال ناشنوا تبدیل کنند.

جوامع می‌توانند از خانواده‌های دارای اطفالی که به خوبی شنیده نمی‌توانند، حمایت به عمل آورند و می‌توانند امکان تعلیم را برای اطفال ناشنوا فراهم کنند.

جامعه شما چیست؟

جامعه اصلی، که اکثر مردم آن را متعلق به خود می‌دانند محله یا منطقه است که در آن زندگی می‌کنند. اما بسیاری از انواع دیگر جوامع وجود دارند. بسیاری از گروه‌ها می‌توانند از اطفال ناشنوا و خانواده‌های آنها حمایت کنند زیرا خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا اغلب در عین زمان به بسیاری جوامع مختلف تعلق دارند.

اطفالی که باهم بازی کرده و باهم می‌آموزند، باهم یک جامعه را می‌سازند

اطفال برای یکدیگر یک جامعه طبیعی هستند. اما اطفال نیاز به تشویق دارند تا دیگری را که با آنها متفاوت

هستند با خود شامل سازند - چه ناشنوا باشند و چه تفاوت‌های دیگری داشته باشند. بزرگسالان و اطفال بزرگتر می‌توانند به اطفال کمک کنند تا بیاموزند که به دیگران احترام نمایند و خصوصیتی مانند صبر، انصاف و مواظبت را در خود پرورش دهند. برای کسب معلومات بیشتر در مورد چگونگی تشویق اطفال با توانایی‌های شنیداری مختلف به مفاهیم و ارتباط با یکدیگر، به فصل ۱۰ در مورد انکشاف مهارت‌های اجتماعی مراجعه کنید.

ناشنوایان یک جامعه را تشکیل می‌دهند

گاهی اوقات افرادی که ناشنوا هستند ممکن است احساس کنند جامعه وجود ندارد که به رفاه آنها اهمیت دهد. در بسیاری از جوامع، به افرادی که ناشنوا هستند یا بخوبی شنیده نمی‌توانند توسط خانواده، بستگان، همسایگان و دیگران که نمی‌دانند چگونه با آنها ارتباط برقرار کرده یا مفاهیم نمایند، احساس ناخوش آیندی داده می‌شود. گاهی اوقات افراد دیگر به آنها می‌خندند و آنها را به مسخره می‌گیرند. بخصوص برای والدین اطفال ناشنوا می‌تواند بسیار دشوار باشد که ببینند فرزندشان توسط دیگران مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرد. افرادی که ناشنوا هستند یا بخوبی شنیده نمی‌توانند در هر جایی که باشند اغلب با مشکلات مشابهی مواجه می‌شوند. بسیاری از ناشنوایان هنوز فرصت‌های کمی برای به دست آوردن موقع خود در جامعه دارند.

هرجایی که ۲ نفر یا بیشتر از افراد ناشنوا باهم باشند، آنجا یک جامعه ایست - که با تجربه مشترک ناشنوا بودن ایجاد شده است.

آه، من می‌فهمم. من همچنان!

افراد ناشنوا معمولاً با یکدیگر پیوند نزدیکی دارند زیرا با مشکلات مشابهی مقابل هستند و راه مشابه برای ارتباط یا مفاهیم دارند، مانند زبان اشاره. افراد ناشنوا چه باهم نزدیک زندگی کنند و یا مجبور باشند برای دیدن یکدیگر سفر کنند، نقش بسیار مهمی در زندگی یکدیگر دارند.

افراد ناشنوا می‌توانند مایه آرامش و منبع رهنمایی یکدیگر باشند. وقتی آنها بتوانند باهم ملاقات کنند، معمولاً جوامع بسیار قوی را تشکیل می‌دهند. جوامع ممکن است در اطراف مدارس ناشنوایان تشکیل شوند، زیرا اطفال ناشنوا باهم آموزش یافته و باهم رشد نموده و بزرگ می‌شوند. یا افراد ناشنوا ممکن است در باشگاه‌های ناشنوایان، کوپراتیف‌های کاری و یا سازمان‌های مذهبی گردهم آیند.

بزرگسالان ناشنوا همچنان می‌توانند کمک بزرگی برای خانواده‌هایی باشند که اطفال ناشنوا را پرورش می‌دهند زیرا آنها نیازها و چالش‌هایی را که اغلب این خانواده‌ها با آن روبرو هستند، درک می‌نمایند.

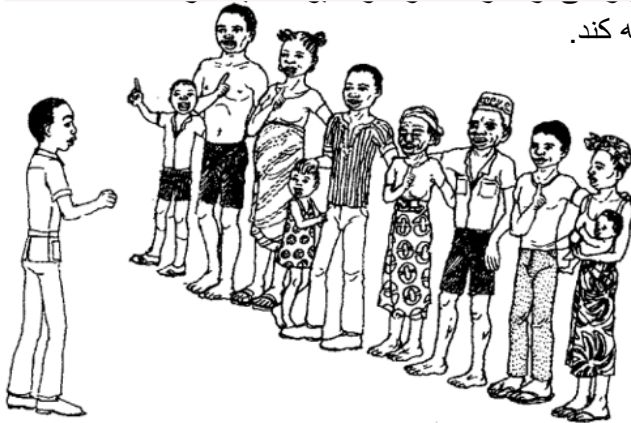
افراد شنوا که از افراد ناشنوا استقبال می‌کنند

می‌توانند به یکجا شدن جوامع کمک کنند

بسیاری از افراد شنوا ارزش دوستی با افراد ناشنوا را درک می‌کنند. آنها ممکن است دوستان ناشنوا داشته باشند، با یک فرد ناشنوا کار کنند یا ممکن است عضوی در خانواده داشته باشند که به خوبی شنیده نمی‌تواند. آن افراد شنوا که در برقراری ارتباط یا مفاهمه با ناشنوایان راحت هستند، می‌توانند پُل‌هایی را بین جوامع شنوا و ناشنوا ایجاد کنند. وقتی یکتعداد افراد شنوا زبان اشاره را بیاموزند، می‌توانند به افراد ناشنوا و شنوا کمک کنند تا یکدیگر را درک کنند و نیز به اطفال ناشنوا کمک کنند تا پیشرفت نمایند.

یوسف و گروه ناشنوایان

یوسف مرد جوانی از کشور هائیتی که شنیده می‌تواند، زبان اشاره را در یک صنفی در همسایگی خود آموخت. یوسف با یکتعداد از ناشنوایان شهر خود دوست شد. آنها او را تشویق کردند تا در کلیسایی که مراسم دعا برای افراد ناشنوا برگزار می‌کرد، رضاکار شود. یوسف یاد گرفت که دعاها را از زبان گفتاری به زبان اشاره ترجمه کند.

با گذشت زمان و مصروفیت بیشتر در امور، او شروع به آموزش جوانان ناشنوا در کلیسا کرد تا برخی از سرودهایی را که در مراسم دعا استفاده می‌شد با زبان اشاره (و با صدای بلند) بخوانند. به زودی تمام گروه جوانان سرود خوان ناشنوا با او شروع به خواندن و اشاره نمودن کردند.

اکنون یوسف و گروه سرود خوان ناشنوا به مناطق کوهستانی و دهاتی هائیتی می‌روند و در کلیساهای دیگر سرود می‌خوانند. بسیاری از مردم نزد یوسف می‌آیند تا از او در مورد گروه سرودخوان ناشنوا سوال کنند و در مورد اطفال ناشنوای خانواده خود به او بگویند.

یوسف از این فرصت استفاده کرده و به مردم در مورد برنامه آموزشی برای اطفال کوچک ناشنوا در یک شهر دیگر و در مورد مکتب شبانروزی برای اطفال ناشنوای بزرگتر در شهر خود می‌گوید.

یوسف با آوردن جوانان ناشنوا به کلیساهای روستایی توانسته است جامعه شنوا و جامعه ناشنوا را باهم نزدیک سازد.

جامعه را به مکانی بهتر برای اطفال ناشنوا تبدیل کنید

بالا بردن آگاهی

طرز رفتار بزرگسالان و اطفال بزرگتر با اطفال ناشنوا می‌تواند تأثیر زیادی بر دیگران داشته باشد. طورمثال، اگر مردم اطفال ناشنوا را در فعالیتهای خود شمولیت دهند و یا اگر با اطفال ناشنوا رفتار نامناسب داشته باشند، بسیار امکان دارد که دیگران از آنها الگو برداری نمایند. در اینجا قصه در مورد یک مدیر مکتب در مغولستان آمده است که از موقف خود برای تأثیر گذاری بر طرز رفتار با اطفال ناشنوا در مکتب خود استفاده نمود.

یک مکتب می آموزاند که از اطفال ناشنوا استقبال شود

در یکی از شهرهای مغولستان چند خانواده جهت تنظیم صنوفی برای اطفال ناشنوا در مکتب محلی خود سخت کار نمودند. پس از چند واقعه اذیت و به تمسخر گرفتن اطفال ناشنوا، مدیر مکتب همه شاگردان را جمع کرد و به آنها توضیح داد که این رفتار قابل قبول نیست و همه شاگردان باید این احساس را داشته باشند که در مکتب از آنها استقبال می‌شود.

وقتی مدیر مکتب بر رفتار بهتر با اطفالی که شنیده نمی‌توانند تأکید نمود، رفتار همه تغییر کرد. با گذشت زمان معلمان، والدین و دانش آموزان به داشتن صنوف برای ناشنوایان در مکتب خود احساس غرور نمودند و در برابر دانش آموزان احساس مسئولیت کردند. حالا وقتی اطفال دیگر هم صنفی های خود را خارج از مکتب ملاقات می‌کنند، با آنها رفتار دوستانه دارند. شاگردان صنوف دیگر اغلب از صنوف ناشنوایان دیدن می‌کنند و برخی از دختران بزرگتر مراحل پیچیده رقص‌های سنتی مغولی را به اطفال ناشنوا آموزش داده اند.

به مردم کمک کنید تا با اطفال شما ارتباط برقرار نموده یا مفاهمه کنند

بزرگسالان و اطفال جامعه می‌توانند با مفاهمه با اطفال ناشنوا به آنها کمک کنند. آنها باید به اطفال ناشنوا با همان احترام و مهربانی که با دیگران دارند، رفتار نمایند. وقتی اعضای جامعه با اطفال ناشنوا ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه داشته باشند، خواهند آموخت که اطفال ناشنوا عیناً مانند سایر اطفال هستند.

مردم را تشویق کنید تا هر زمان که فرزند شما را دیدند با او مفاهیم نمایند. او را به افرادی که ملاقات می‌کنید، معرفی نمایید. به آنها نشان دهید که چگونه با او سلام و احوالپرسی کنند و به طفل خود یاد دهید که چگونه با آنها

سلام و احوالپرسی نماید. عیناً همان گونه که به اطفال شنوا اسم یا واژه احترام آمیزی را برای هر فردی که می‌شناسید آموزش می‌دهید، به طفل خود یک نام اشاروی یا گفتاری را برای هر فرد بیاموزانید و به دیگر افراد نام اشاروی یا گفتاری طفل خود را آموزش دهید.

افراد جامعه ممکن است احساس راحتی بیشتری داشته باشند اگر به آنها توضیح دهید که چه عملکردی داشته باشند و هرگاه چند اشاره یا ژست را به آنها نمایش دهید. به مردم توضیح دهید که هنگام صحبت یا اشاره به فرزندان بهتر آن است که در یک سطح با چشمان او قرار گیرند. مردم می‌توانند از ژست‌ها و حرکات صورت خود طوری استفاده کنند که گویی با طفلی که شنیده می‌توانند مفاهیم نموده یا ارتباط برقرار می‌کنند.

خانواده‌های اطفال ناشنوا می‌توانند برنامه‌هایی را برای همسایگان خود ترتیب دهند تا به آنها کمک شود که در مورد "تفاوت‌ها"، احترام و آگاهی از شنوا بودن و ناشنوا بودن بدانند. آنها می‌توانند به دوستان خود و گروه‌های اجتماعی کمک کنند تا از اطفالی که ناشنوا بوده یا به گونه دیگری "تفاوت" هستند، استقبال نمایند.

مردم زمانی طفلی را که به خوبی شنیده نمی‌تواند بهتر درک می‌کنند که بتوانند این ایده را کسب کنند که او چه احساسی خواهد داشت. در اینجا چند راه سرگرم کننده برای آموزش آمده است. این بازی‌ها را می‌توان در محلات عمومی مانند مساجد، معابد یا سایر مکان‌های مذهبی، کلینیک‌ها، مکاتب و گروه‌های اجتماعی استفاده کرد. شما می‌توانید از آنها در جریان جلسات آگاهی دهی ویا در جریان جلسات والدین استفاده کنید.

◀ چگونه به افراد شنوا کمک کنیم تا بفهمند ناشنوا بودن یا خوب نشنیدن چگونه است

بازی: تو چه گفتی؟

یک نفر گوش‌هایش را محکم می‌پوشاند درحالی که نفر دیگر یک داستان خنده دار را برای گروه تعریف می‌کند. یا افراد می‌توانند به نوبت در یک فاصله دورتر بنشینند، جایی که نتوانند قصه را بشنوند. شخص دیگری در مورد داستان از همه به شمول شخصی که گوش‌هایش را پوشانده یا دورتر نشسته بود، سوال می‌پرسد.

از این شخص بپرسید که چه احساسی دارد وقتی نتوانید داستان را به خوبی بشنوید.

سپس همه می‌توانند در این باره صحبت کنند که چه کاری می‌توانند انجام دهند تا با اطفالی که واقعاً مشکلات شنوایی دارند برقراری ارتباط یا مفاهمه بهتر صورت گیرد.

چگونه به اطفال کمک کنیم تا بدون گفتار ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه نمایند

اطفالی که مشکل شنوایی دارند اکثراً مشکلات گفتاری نیز دارند. گفتار آنها برای افرادی که شنیده می‌توانند عجیب به نظر میرسد. دلیل آن اینست که افراد ناشنوا راهی ندارند که بفهمند گفتار قرار است چگونه باشد. برای آنها بسیار سخت است که مانند افراد شنوا صحبت کنند. در نتیجه، بسیاری از ناشنوایان ترجیح می‌دهند صحبت نکنند و فقط با حرکات، ژست‌ها و یا زبان اشاره ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه می‌کنند. افراد دارای توانایی‌های متفاوت شنوایی ممکن است احساس خجالت کنند و فقط با افرادی صحبت کنند که آنها را بخوبی می‌شناسند.

از گروهی از اطفال بپرسید که آیا اطفال دیگری را در جامعه می‌شناسند که ناشنوا بوده و یا بخوبی شنیده نمی‌توانند. همه شما می‌توانید در مورد راه‌های ارتباط با اطفالی که توانایی‌های شنوایی متفاوتی دارند، بحث کنید.

بازی: صحبت بدون استفاده از کلمات

این بازی به اطفال کمک می‌کند تا درک کنند که برقراری ارتباط برای طفلی که گپ زده نمی‌تواند یا به خوبی گپ زده نمی‌تواند چقدر می‌تواند دشوار باشد. همه به نوبت سعی کنند بدون استفاده از کلمات چیزی به گروه بگویند. با ایده‌های آسان شروع کنید، مانند "خواب آلود هستم" یا "توپ را به من بدهید". سپس کارهای سختتر را امتحان کنید، مانند "من گم شده‌ام و نمی‌توانم خانه‌ام را پیدا کنم" یا "خواب بدی دیده‌ام".

پس از آن می‌توانید در موارد ذیل صحبت کنید:

- آیا توضیح دادن بدون استفاده از کلام مشکل بود؟
  - وقتی کسی شما را درک نکرد چی احساسی داشتید؟
  - سایر اطفال چه کاری انجام دادند که شما را در مفاهمه با آنها کمک نمود؟ چه کار دیگری برای کمک می‌توانستند انجام دهند؟
  - چگونه خواهید توانست با اطفالی که شنیده نمی‌توانند صحبت کنید؟
- سپس می‌توانید برای ایده‌هایی که آنها را در این بازی امتحان نموده اید، اشاراتی بسازید. ببینید مفاهمه با استفاده از اشارات چقدر می‌تواند آسانتر باشد.

این یک زمان خوبی است تا به اطفال در مورد زبان اشارهٔ محلی بگویید و یا در مورد این که چگونه خانواده‌ها می‌توانند برای کمک جهت برقراری ارتباط با یکدیگر اشاراتی درست کنند (به فصل ۴ مراجعه کنید). برای کمک به اطفال در یادگیری برخی از اشارات خانگی به صفحات ۴۰ تا ۴۳ در فصل ۴ مراجعه کنید.

خدمات برای اطفال ناشنوا و خانواده‌های آنها

همه مردم به خدمات اولیه مانند آب، برق، انتقالات، تعلیم و تربیه و مواظبت‌های صحی نیاز دارند. معمولاً برای ارائهٔ چنین خدماتی به منابع کل جامعه نیاز است. همین امر در مورد خدمات مورد نیاز اطفال ناشنوا و خانواده‌های آنها نیز صادق است. مردم جامعه دارای دانش، منابع و مهارت‌هایی اند که می‌توانند به اشتراک بگذارند. با کار مشترک یک گروهی از خانواده‌ها یا یک جامعه در مجموع می‌توانند تلاش‌هایی را در جهت موارد زیر سازمان‌دهی کنند:

- آموختن طرز بررسی شنوایی اطفال خوردسال.
- کمک به کارکنان صحی محل تا در مورد شناسایی و تداوی انتانات گوش بیاموزند، که می‌تواند به جلوگیری از ناشنوایی کمک کند.
- یافتن مکانی که خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا بتوانند در آنجا باهم ملاقات کنند.
- سازمان‌دهی صنوف زبان گفتاری و یا زبان اشاره.
- کمک به افراد شنوا در یادگیری صحبت کردن به نحوی که اطفال کم شنوا بتوانند آنها را درک کنند.
- ترجمه بین زبان اشاره و زبان گفتار در مکاتب یا در گروه‌های بازی.

یک گروه از والدین در هند تلاش کردند تا خدمات تهیه سمعک را به شهر خود بیاورند، به این ترتیب اطفال کارکنان صحتی آموزش دیده را در نزدیکی خود خواهند داشت تا سمعک‌های خود را عیار، ترمیم و حفظ و مراقبت نمایند.

یک گروه والدین یا انجمن صحتی قریه می‌تواند از سازمانها یا افراد خارج از جامعه دعوت کند تا از قریه یا روستای شان دیدن نموده و خدمات جدیدی را بیاورند، آموزش بدهند یا بحث‌ها را رهبری کنند. یا جامعه می‌تواند پول جمع آوری نموده و یک نفر را جهت کسب آموزش بفرستند. این شخص بعد از بازگشت می‌تواند دیگران را آموزش دهد.

گروه‌های حمایتی بسازید

خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا منابع مهمی برای یکدیگر هستند. با تنظیم جلسات منظم، آنها می‌توانند در مورد مشکلاتی که با آن روبرو هستند به یکدیگر کمک کنند و پیشنهادات مفکوره‌ها و فرصت‌های جدید را برای اطفال شان به اشتراک بگذارند. این می‌تواند کمک بزرگی باشد نه تنها در سازماندهی نیازهای اطفال بلکه در حمایت از یکدیگر برای غلبه بر چالش‌ها.

جامعه می‌تواند با فراهم ساختن محلی برای جلسات (مثلاً در یک مسجد، تکیه خانه یا مکتب) و اطلاع دادن به مردم در مورد جلسات، به این امر کمک کند تا سایر خانواده‌ها بتوانند به آن ملحق شوند.

خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا با چالش‌های مشابه فراوانی روبرو هستند و خوشی‌های مشابهی را تجربه می‌کنند. به فصل ۱۴ مراجعه نموده و مثال‌هایی را ببینید که چگونه والدین می‌توانند گروهی را بسازند که در آن احساسات، معلومات و نظریات خود را برای ساختن یک جامعه حمایت کننده از اطفال خود، باهم شریک سازند.

سایر سازمان‌های اجتماعی می‌توانند کمک کننده باشند

بسیاری از گروه‌های سطح جامعه در محل مانند گروه‌های زنان، گروه‌های والدین، گروه‌های دهقانان یا گروه‌های اعتباری و درآمد زایی، می‌توانند از والدین دارای اطفالی که مشکل شنوایی دارند حمایت نمایند. برای مثال، خانواده‌ها ممکن است برای آموزش و مواظبت از طفلی که خوب شنیده نمی‌تواند به وقت بیشتری نیاز داشته باشند. این ممکن است پیدا کردن کار با معاش در خارج از خانه را برایشان دشوار سازد. یک گروه سطح جامعه می‌تواند به والدین کمک کند تا راه‌هایی برای کسب درآمد پیدا کنند. گروه‌های اجتماعی مانند یک گروه مادران همچنان می‌تواند به اطفال ناشنوا کمک کنند تا سمعک دریافت کنند، منابعی برای پرداخت حق الزحمه به معلمان زبان اشاره پیدا کنند، فرصت‌هایی را برای آموزش دوران طفولیت مقدم ترتیب دهند، به کاهش پرداخت فیس مکتب کمک کند و یا به روش‌های دیگری کمک نمایند.

اطفال ناشنوا را با سایر افراد ناشنوا گرد هم آورید

تلاش‌های جامعه برای حمایت از اطفال ناشنوا همچنان می‌تواند آنها را گردهم آورد. وقتی اطفال ناشنوا یا آنانی که به خوبی شنیده نمی‌توانند این فرصت را داشته باشند که گردهم آیند، می‌توانند شروع به ایجاد یک جامعه طبیعی کرده و مهارت‌های زبانی و ارتباطی خود را انکشاف دهند.

یکی از شهرهای چین یک سروی انجام داد تا ببیند چه تعداد اطفال ناشنوا وجود دارد که بتوانند در مکتب ناشنویان شامل شوند. از سبب این سروی، دو خانواده که در کنار یکدیگر زندگی میکردند با تعجب متوجه شدند که هر دو اعضای ناشنوا در خانواده خود دارند که هرگز باهم ملاقات نکرده بودند.

امشب غذا خوردن به خانه ما می‌آیی؟ راوی و میترا هم آنجا خواهند بود.

افراد ناشنوا که به خوبی مفاهمه نموده یا ارتباط برقرار می‌کنند اغلب بهترین معلمان و مشاوران برای خانواده‌های دارای طفل ناشنوا می‌باشند.

اگر شما در یک شهر بزرگ زندگی می‌کنید، احتمالاً می‌توانید راه‌هایی برای ملاقات سایر افراد ناشنوا پیدا کنید. حتی اگر در یک روستا یا قریه کوچک زندگی می‌کنید ممکن است در آنجا چند نفر ناشنوا یا شنوا پیدا شوند که با استفاده از اشارات و ژست‌ها باهم ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه می‌نمایند. آنها اغلب خوشحال می‌شوند که به خانواده‌های دارای اطفال ناشنوا کمک کنند.

بسیاری جوامع بزرگتر دارای باشگاه‌ها یا کلوب‌های اجتماعی، انجمن‌ها و یا گروه‌های غیررسمی بزرگی هستند که از افراد ناشنوا تشکیل شده اند. گاهی این انجمنها برنامه‌هایی برای اطفال ناشنوا و خانواده‌های آنها دارند. از شما و طفل شما در آنجا استقبال خواهد شد.

هرسال بنیاد زنان ناشنوا در دهلی هندوستان یک مسابقه استعدادیابی را برای اطفال ناشنوا برگزار می‌کند. بعد از مسابقه خانواده‌ها باهم ملاقات نموده و در مورد ناشنوایی می‌آموزند. این بخشی از برنامه "یافتن آنها در خوردسالی" است تا خانواده‌های دارای اطفال ناشنوای خوردسال را در فعالیت‌های جامعه ناشنویان دخیل سازند.

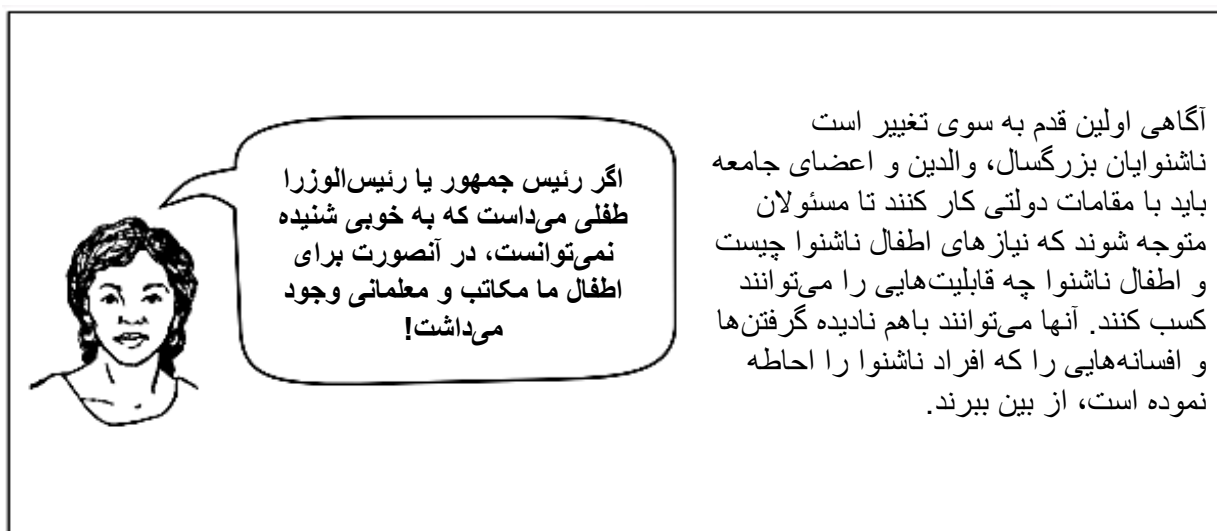

به اطفال ناشنوا کمک کنید تا تعلیم و آموزش ببینند

بسیاری از خانواده‌ها در تقلا یافتن شانس رفتن به مکتب برای آن اطفال شان هستند که به خوبی شنیده نمی‌توانند. سازماندهی فرصت‌هایی برای یادگیری اطفال ناشنوا به زمان، انرژی و منابع نیاز دارد. اما وقتی تمام جامعه برای حق آموزش اطفال ناشنوا کار کنند، می‌تواند تفاوت بزرگی ایجاد کند.

فصل ۱۲ مزایایی را که انواع مختلف مکاتب و صنوف ممکن است برای اطفال ناشنوا و خانواده‌های آنها داشته باشند، با جزئیات بیشتری ارائه می‌دهد.

جوامعی که علاقمندی به سازماندهی تعلیم و آموزش بهتر برای اطفال ناشنوا دارند باید با انجمن محلی یا ملی ناشنویان و وزارت معارف تماس بگیرند. اینکار به آنها کمک می‌کند تا در مورد فرصت‌ها و قوانین مربوط به آموزش ناشنویان در محل و منطقه خودشان بیشتر بیاموزند. قوانین اکثر کشورها از حقوق همه اطفال – از جمله اطفال ناشنوا – برای تعلیم و تربیه عمومی حمایت می‌کند.

در اینجا چند طریق آمده است که یک جامعه می‌تواند به مکاتب کمک کند تا نیازهای اطفال ناشنوا را بهتر برآورده سازند:

- آموزش‌های اضافی را به معلمان ارائه دهید تا آنها بتوانند نحوه برقراری ارتباط یا مفاهیم اطفال ناشنوا را بیاموزند.
- از ناشنویان بزرگسال دعوت کنید تا به معلمان، خانواده‌ها یا دانش آموزان در یادگیری زبان اشاره کمک کنند. ویا آنها می‌توانند در صنف درسی کار کنند و به دانش آموزان ناشنوا توجه بیشتری فراهم سازند. فصل ۱۲ شامل فعالیت‌های بیشتری است که به اطفال ناشنوا در آموزش در مکاتب محلی کمک می‌کند.
- آموزش‌های اضافی در زمینه مهارت‌هایی ارائه دهید که به دانش آموزان کمک می‌کند تا کسب درآمد نمایند.

گردهم آوردن اطفال ناشنوا در مکاتب یا صنوف خودشان می‌تواند جامعه از اطفالی ایجاد کند که در عدم موجودیت آن ممکن است از یکدیگر مجزا شده باشند. برخی از جوامع از انجمن‌های محلی یا ملی، سازمان‌های کمک کننده یا دولت‌های شان پول دریافت می‌کنند تا در پرداخت هزینه‌های آموزشی و تسهیلاتی کمک کنند.

همه از تلاش برای حمایت از اطفال ناشنوا سود می‌برند

زمانی تمام جامعه قویتر می‌شود که افراد از یکدیگر مواظبت کنند، در قبال همدیگر مسئولیت پذیر باشند و زمانی که تفاوت‌های افراد و نیز موارد مشترک آنها را بپذیرند. بنابراین وقتی به نیازهای ویژه اطفال ناشنوا توجه می‌شود، اغلب شرایط را برای تمام جامعه بهبود می‌بخشد.

همه اطفال جامعه می‌توانند از خدمات اجتماعی بهبود یافته مانند تست‌های شنوایی و دسترسی بهتر به آموزش و تعلیم و تربیه بهره‌مند شوند.

وقتی افراد یاد می‌گیرند که باهم برای رسیدن به یک هدف مشترک کار کنند، می‌آموزند که اگر باهم باشند دست آوردهای شان می‌تواند خیلی بیشتر از تنهایی باشد.

جامعه که حول یک موضوع سازماندهی می‌کند می‌تواند از آن تجربه برای رفع نیازهای دیگر و انجام پروژه‌های دیگر استفاده کند.

آیا نمی‌ترسی که موجودیت آن اطفال ناشنوا در صنف، سرعت آموزش را در صنف کاهش دهد؟

نخیر، من فکر می‌کنم سایر اطفال نیاز دارند اندکی صبر و حوصله بیاموزند! و خواندن همه قویتر می‌شود. همچنان همه آنها زبان اشاره می‌آموزند.

وقتی معلمان راه‌هایی برای برقراری ارتباط با اطفالی که شنیده نمی‌توانند پیدا کنند، می‌توانند به همه اطفال کمک کنند تا درس‌های خود را بهتر درک کنند.

اگر اطفالی که خوب شنیده نمی‌توانند، آموزش و حمایت دریافت نکنند ممکن است هرگز یاد نگیرند که با افراد دیگر ارتباط برقرار کنند یا مهارت‌های مفیدی را برای به دست آوردن کار، مواظبت از خود یا زندگی مسالمت آمیز با دیگران بیاموزند.

بدبختی و فقر آنها ممکن است باری بر دوش خانواده‌ها، همسایه‌ها و جوامع آنها باشد.

در اینجا داستانی آمده است در مورد چگونگی کار گروهی در برازیل در جامعه‌شان تا زندگی اطفال ناشنوا را تغییر دهند.

یک شهر یک زبان جدید را می‌آموزد

در یکی از شهرهای شمال شرقی برازیل، یک کلیسا یک مکتب کوچک برای اطفال ناشنوا راه اندازی کرد. به زودی خانواده‌هایی که در آن شرکت کردند یک گروه والدین به نام انجمن والدین و دوستان ناشنوایان در کابو (APASC) راه اندازی کردند. به عنوان یک گروه این انجمن تصمیم گرفت صنوف زبان اشاره را برای افراد شنوا برگزار کند تا بتوانند با اطفال ناشنوا ارتباط برقرار نموده و مفاهیم را بفهمند. آنها با انجمن ناشنوایان در شهر بزرگ همسایه تماس گرفتند و یک مرد ناشنوا را استخدام کردند تا به والدین و اعضای خانواده آنها زبان اشاره را آموزش دهد.

افراد بیشتر و بیشتری در صنوف زبان اشاره شامل شدند و آموختند که چگونه با اطفال و بزرگسالان ناشنوا که در شهر آنها زندگی می‌کنند، ارتباط برقرار نموده یا مفاهیم را بفهمند.

انجمن همچنان از دولت محلی خواست تا مکتب محلی را به روی اطفال ناشنوا بازگشاید. مکتب معلمان آموزش دیده استخدام کرد و صنوفی را برای اطفال ناشنوا افتتاح کرد. اطفال ناشنوا در بسیاری از فعالیت‌های مکتب با اطفال شنوا یکجا شدند. بزودی شهر شاهد استفاده از زبان اشاره در مکاتب، در فروشگاه‌ها و در سرک‌ها بود.

پیش از این، بسیاری از مردم فکر می‌کردند که افراد ناشنوا از نظر ذهنی کند هستند. اکنون مفکوره آنها تغییر کرده و ایده‌های جدیدی در مورد ناشنوایی دارند. آنها مترجمان زبان اشاره را در مراسم کلیسا می‌بینند، تماشا می‌کنند که نوجوانان ناشنوا در جامعه وظیفه پیدا می‌کنند و می‌بینند که اطفال ناشنوا در حال درس خواندن و بازی کردن با اطفال شنوا هستند.

انجمن به افزایش سطح آگاهی در مورد ناشنوایی در جامعه خود کمک کرد. آنها کارگاه‌ها و جلسات ماهانه دارند که در آن والدین می‌توانند از حمایت سایر والدین مستفید شود و در مورد ناشنوایی و نحوه برقراری ارتباط و مفاهیم با اطفال ناشنوا خود بیاموزند. انجمن همچنان یک فرهنگ لغت ساده زبان اشاره را با ۵۰۰ اشاره چاپ کرد که بسیاری از افراد جامعه از آن استفاده می‌کنند.

آنها با کار مشترک جامعه را می‌سازند که به همه اطفال کمک می‌کند تا تمام توانایی‌های بالقوه خود را انکشاف دهند.